

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2558 ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เป็นการรวมกลุ่มของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน กัมพูชา ลาว พม่าและเวียดนาม จุดมุ่งหมายแรกของการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็คือ การรวมตลาดของ 10 ประเทศให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการค้า การลงทุนภายใน เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติและเพิ่มอำนาจต่อรองในเวทีโลก (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555) การสื่อสารระหว่างประชาชนของประเทศสมาชิกจะมีมากขึ้น ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในฐานะภาษากลางในการสื่อสารระหว่างประเทศ ตามกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” หมายถึง ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ที่เข้าใจในขั้นต้นว่าเป็นเรื่องของทางราชการและภาคธุรกิจเอกชนเท่านั้น สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “เมื่อภูมิภาคอาเซียนกำลังจะกลายเป็นครอบครัวใหญ่ มีประชากรถึง 600 ล้านคน สื่อกลางที่จะทำให้ประเทศสมาชิกมีความเข้าใจแล้วก็เกิดความร่วมมือระหว่างกัน ถ้าวางสิ่งที่คนไทยจะต้องเข้าใจ สิ่งนั้นก็คือ เรื่องการสื่อสาร ก็คือเรื่องของภาษานั้นเอง แน่แน่นอนว่าภาษาแรกที่ใช้มากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ วันนี้จะต่อยอดให้คนไทยมีขีดความสามารถในการสื่อสารกับทั่วโลก 7,000 ล้านคนได้อย่างไร เรื่องภาษาสำคัญมาก การที่เราพูดภาษาได้ ทำให้เกิดความเชื่อมั่น สามารถหาความรู้กว้างขึ้น” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2556) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่ได้มีกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก 10 ประเทศเท่านั้น แต่ยังมีความร่วมมือด้านต่าง ๆ กับประเทศนอกกลุ่มอีกหลายด้านกับอีกหลายประเทศ หากได้มีการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษจะเป็นโอกาสของทุกฝ่ายในการแข่งขันในมิติต่าง ๆ ด้วย

ตามที่กฎบัตรอาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาอาเซียน หมายความว่า ประชาชนของ ทั้ง 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกัน นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำท้องถิ่นของแต่ละประเทศ ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับประชาชนอาเซียน ในการสื่อสารสร้างความสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน

ภาษาอังกฤษจะเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการสื่อสารติดต่อกันในระหว่างประชาชนในชาติอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นการค้าขายระหว่างกัน การท่องเที่ยว การทำงานในต่างประเทศ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกด้านต่าง ๆ การเข้ามาของนักศึกษาต่างชาติ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ทำให้ประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการย่อมเกิดความได้เปรียบ (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555) จากการสำรวจของ Education First (EF) ซึ่งเป็นสถาบันจัดลำดับการใช้ภาษาอังกฤษชั้นนำของโลก ผลการสำรวจประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ จำนวน 44 ประเทศ พบว่า ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 42 ต่ำกว่าประเทศมาเลเซีย ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 9 ประเทศ

อินโดนีเซีย ลำดับที่ 34 และประเทศเวียดนาม ลำดับที่ 34 (Education First ,EF EPI English Proficiency Index ,2012)

เมื่อพิจารณาจากผลการสำรวจจะเห็นได้ว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยค่อนข้างน่าเป็นห่วง สะท้อนถึงความเสียเปรียบในการติดต่อค้าขายกับประเทศในกลุ่มอาเซียนได้เป็นอย่างดี และกลายเป็นโอกาสทองของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ที่อาจจะได้เปรียบในการเข้ามาแข่งขันด้านต่าง ๆ กว่าคนไทย การรวมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งมีประชากรเกือบ 600 ล้านคน จะมีการติดต่อค้าขาย ทำงาน ท่องเที่ยว แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การศึกษา รวมถึงมีความร่วมมือกันด้านอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนับเป็นความท้าทายของผู้นำอาเซียนทุกคนที่จะมองหาผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุด

ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย คือ การเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ซึ่งต้องการให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ โดยเฉพาะการพูดอย่างเป็นทางการ ทำให้ผู้เรียนต้องหันไปศึกษาในสถาบันสอนภาษาต่าง ๆ จากข้อมูลที่น่าเสนอต่อสังคมไทยและทั่วโลกถึงความล้มเหลวของการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยมีมากถึงร้อยละ 99 (Piset Wattanavitukul, 2006) และจากการศึกษาของนางสมร พงษ์พานิช (2551) พบว่า ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในที่ชุมชนของนิสิต คือ 1) การขาดความมั่นใจในตนเอง สืบเนื่องมาจากมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีจำนวนคำศัพท์น้อย ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง 2) การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และการให้เหตุผลสนับสนุนความคิด นอกจากนี้ การวิจัยพบว่า การเรียนที่มีการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจังต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ภายใต้การให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคลช่วยให้มีความมั่นใจ และพัฒนาความสามารถทางการพูด

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ รวมทั้งการเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,2551) และคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาต้องสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ซึ่งจะเป็นการสร้างกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมไทย ร่วมกันสร้างสรรค์และมีศักยภาพในการแข่งขัน และยังได้กำหนดว่าจะต้องมุ่งพัฒนาความสามารถของคนไทยให้อยู่ในระดับที่เข้าใจในสารสนเทศภาษาอังกฤษ ตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อันจะก่อให้เกิดสันติสุขในยุคสังคมโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539)

จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมหลัก เป็นศูนย์กลางของประเทศในด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว สังคม และวัฒนธรรม ภายหลังจากเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของประเทศสมาชิกจะขยายตัวมากขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด นับเป็นองค์กรหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน สังคม

และวัฒนธรรม การติดต่อระหว่างกันของประชาชนมิได้จำกัดวงเฉพาะภาคราชการเท่านั้น แต่มีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น เพื่อการขยายตัวด้านเศรษฐกิจ และศักยภาพในการแข่งขันนำมาซึ่งผลประโยชน์โดยรวมของประเทศ ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นภาษาหลักในความร่วมมือครั้งนี้ ประชาชนของประเทศไทยโดยเฉพาะในเขตจังหวัดสมุทรปราการก็ต้องปรับตัวในการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญที่จะเป็นกลไกสำคัญที่ต้องศึกษาและเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อความอยู่รอดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยด้วย

การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community :AEC) เป็นความท้าทายครั้งสำคัญสำหรับประเทศไทยด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะผู้นำของหน่วยงานของรัฐ หากไม่มีความพร้อมที่ดี อาจส่งผลกระทบต่อศักยภาพขีดความสามารถทางการแข่งขันของไทยในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ การขาดความเข้าใจ ความตระหนักถึงผลกระทบ และความจำเป็นของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้นำ โดยเฉพาะผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานทางการปกครองระดับล่างที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับท้องถิ่นของตนเองในการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งนี้ เพราะเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้แก่ การสร้างความกินดีอยู่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งนับเป็นเป้าหมายของประชาคมอาเซียน คือ สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาคมอาเซียน ย่อมส่งผลกระทบมาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะเดียวกันนั่นเอง

จากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมและปรับตัว ด้วยการตั้งเป้าหมายพัฒนาตนเองอย่างมีวิสัยทัศน์ สร้างสรรค์ และพัฒนาเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศ ด้วยความมุ่งมั่นเตรียมความพร้อมทักษะทางด้านความคิด ทักษะทางด้านภาษา การขับเคลื่อนด้วยทักษะที่สามารถวัดได้ การขับเคลื่อนด้วยผลิตภาพ การพัฒนาบนฐานจุดแกร่ง รวมถึงการเตรียมความพร้อมทางด้านความรู้และภูมิปัญญา แข่งขันในบางเรื่องที่เด่นและแกร่ง เพื่อให้สามารถอยู่รอดและแข่งขันได้ในเวทีที่จะเปิดกว้างสู่ระดับภูมิภาคกลุ่มอาเซียน ผู้วิจัย เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรที่จะตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ จึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ กรมพัฒนาชุมชนได้ระบุถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้นำไว้ประการดังนี้ คือ (1) ผู้นำชุมชนต้องมีภาวะการณ เป็นผู้นำ (2) ผู้นำชุมชนต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ (3) ผู้นำต้องรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง (4) ผู้นำต้องมีคุณธรรมจริยธรรม และได้เสนอแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถผู้นำชุมชน ได้แก่(1) เพิ่มคุณค่าผู้นำชุมชนและพัฒนาผู้นำชุมชนที่มีความรู้เฉพาะทาง (2). สนับสนุนระบบมาตรฐานการวัดและการประเมิน (3) เสริมสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และ (4) สร้างและพัฒนาระบบสนับสนุนกลไกการบริหาร และเครือข่ายผู้นำชุมชน

ดังนั้นผู้วิจัย เห็นว่าผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ สมควรได้รับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมและปรับตัว รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ และสามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการสื่อสาร ทำให้เกิดความร่วมมือกับประชากรในประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมโลกในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และการศึกษา เป็นต้น และเป็นการเสริมสร้างเครือข่ายการเรียนรู้อย่างยั่งยืน เท่าทันต่อประชาคมโลก เกิดการแลกเปลี่ยนและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ประยุกต์เข้ากับภูมิปัญญาท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายผู้นำชุมชน ที่มีสมรรถนะในการบริหารจัดการชุมชนให้เข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ จึงต้องการศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ศึกษาปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละประเด็นสถานการณ์ และวิธีการ กลยุทธ์ที่เหมาะสม เพื่อนำมาพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นสังคมที่เรียนรู้โดยพึ่งตนเอง นำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ต่อไป

2. คำถามในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ มีประเด็นคำถามดังนี้

1. ผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการมีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านใดบ้าง
2. การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

4. สมมุติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัยคือ

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ มีผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน
2. ความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ในแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการศึกษาการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) คือ เน้นการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วยผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ที่ดำรงตำแหน่งฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งสิ้น 1,045 คน กลุ่มตัวอย่างผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 212 คน ประกอบด้วย นายก รองนายก ประธาน และรองประธานสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน และตัวแทนผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 221 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ศึกษาหลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร แนวคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำไปเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย ทักษะด้านการพูด ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการอ่าน และทักษะด้านการเขียน

3. ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาเพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม 2557 – ธันวาคม 2558 เท่านั้น

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย 6 อำเภอ มีหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 49 แห่ง ดังนี้

4.1 อำเภอเมืองสมุทรปราการ ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 7 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครสมุทรปราการ เทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ เทศบาลตำบลลำโรงเหนือ เทศบาลตำบลบางปู เทศบาลตำบลแพรกษา เทศบาลตำบลด่านสำโรง และเทศบาลตำบลบางเมือง และองค์การบริหารส่วนตำบล 5 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบางด้วน องค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรง องค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ และองค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษาใหม่

4.2 อำเภอบางบ่อ ประกอบด้วย เทศบาล 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลบางบ่อ เทศบาลตำบลคลองสวน เทศบาลตำบลคลองด่าน และเทศบาลตำบลบางพลีน้อย และองค์การบริหารส่วนตำบล 7 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเปรี้ยว องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน องค์การบริหารส่วนตำบลบางบ่อ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนิมมาตรา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสวน และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็ริง

4.3 อำเภอบางพลี ประกอบด้วย เทศบาล 1 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลบางพลี และองค์การบริหารส่วนตำบล 6 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว องค์การบริหารส่วนตำบลบางโฉลง องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

4.4 อำเภอพระประแดง ประกอบด้วย เทศบาล 3 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองพระประแดง เทศบาลเมืองลัดหลวง และเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย และองค์การบริหารส่วนตำบล 6 แห่ง : องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง องค์การบริหารส่วนตำบลบางกระสอบ องค์การบริหารส่วนตำบลบางยอ องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง องค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า และองค์การบริหารส่วนตำบลบางกอบัว

4.5 อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ประกอบด้วย เทศบาล 2 แห่ง : เทศบาลตำบลพระสมุทรเจดีย์และเทศบาลตำบลแหลมฟ้าผ่า และองค์การบริหารส่วนตำบล 4 แห่ง : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคลองสวน องค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมฟ้าผ่า และองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ

4.6 อำเภอบางเสาธง ประกอบด้วย เทศบาล 1 แห่ง : เทศบาลตำบลบางเสาธง และองค์การบริหารส่วนตำบล 3 แห่ง : องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรจะเข้ใหญ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรจะเข้ใหญ่

ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี 2557 สำนักส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

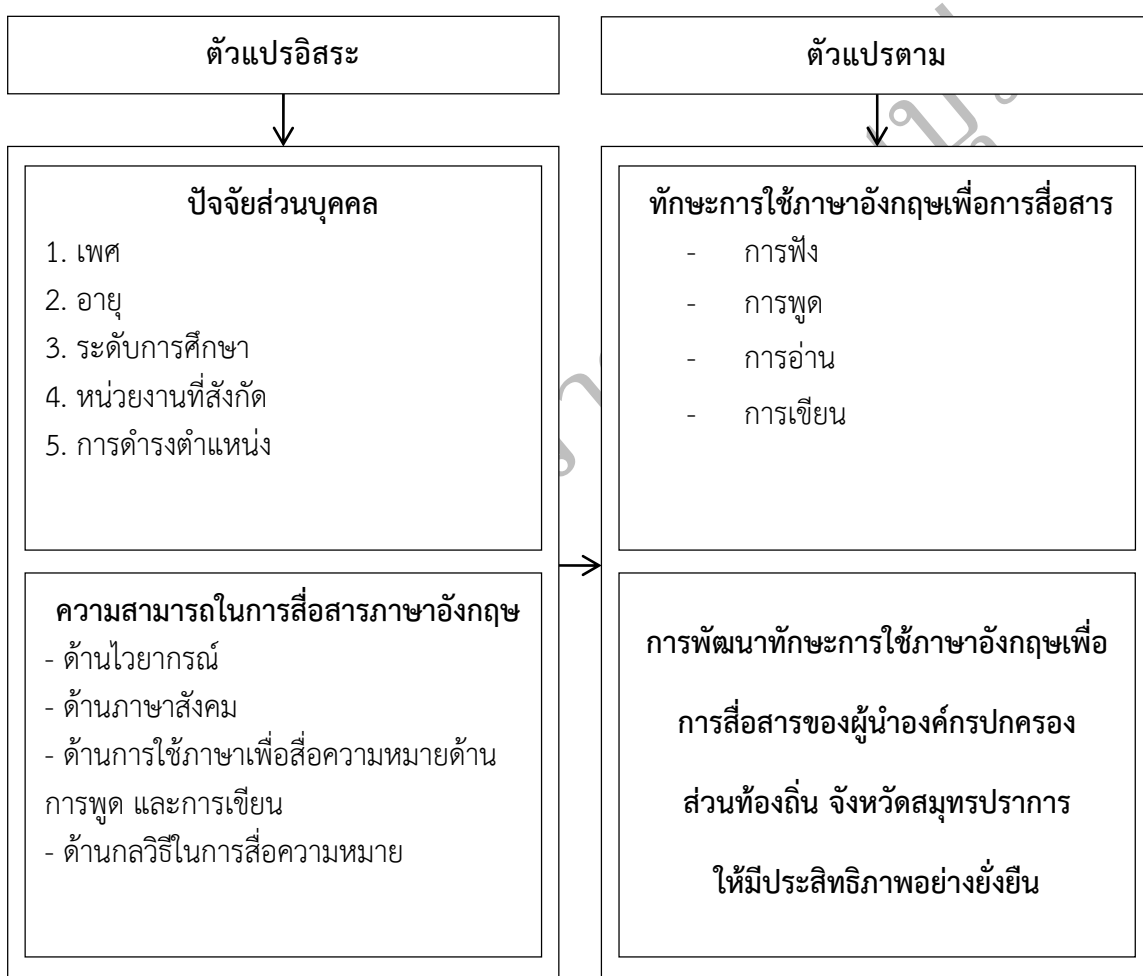
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ และการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำแนวคิดทักษะการบริหารที่จำเป็นสำหรับผู้บริหาร ตามแนวคิดของ (Ivancevich & Matteson, 2002) และคณะเห็นว่า ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหาร (managerial skills) ควรมี 7 ประการ ได้แก่ ทักษะทางเทคนิค (technical skills) ทักษะการสื่อสาร (communication skills) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (human relations skills) ทักษะการวิเคราะห์ (analytical skills) ทักษะการตัดสินใจ (decision-making skills) ทักษะด้านความคิด (conceptual skills) และทักษะด้านคอมพิวเตอร์ (computer skills) สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะทักษะการสื่อสาร และแนวคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการสื่อสาร ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารใช้ภาษา หรือตีความหมายภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมของ (Canale & Swain, 1980) (Savignon, 1982) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) 2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) 3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse Competence) 4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence, Pragmatic Competence) มาเป็นกรอบในการวิจัยครั้งนี้ และนำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารและทักษะการบริหาร ทักษะการสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ในการดำเนินการวิจัย

การศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ มาเป็นการศึกษาที่เป็นปัจเจกบุคคล มีความจำเป็นต้องพิจารณาในส่วน of ทักษะการสื่อสาร และศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละองค์ประกอบ เพื่อนำไปศึกษาพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในทักษะแต่ละด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการพูด ด้าน การฟัง ด้านการอ่าน และทักษะด้านการเขียนให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน เพื่อนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

กรอบแนวคิด การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7. ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในวัน เวลา สถานที่ ที่แตกต่างกันไม่มีผลกระทบต่อแบบสอบถาม
2. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามถือเป็นตัวแทนของผู้นำองค์การปกครองท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ
3. กลุ่มตอบแบบสอบถามกระจายอยู่ภายใน 6 อำเภอ ซึ่งมีหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 49 แห่ง
4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในแบบสอบถามเป็นอย่างดี

8. นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ เพื่อสื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้อ่าน ดังต่อไปนี้

1. ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งและทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ นายก รองนายก ประธานสภา รองประธานสภา สมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ
2. การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การพัฒนาขีดความสามารถของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้
3. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง มีความสามารถด้านไวยากรณ์ ด้านภาษาสังคม ด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้าน การพูด และการเขียน และด้านกลวิธีในการสื่อความหมาย
4. ทักษะการสื่อสาร หมายถึง มีความรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะด้านการพูด ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการอ่าน และทักษะด้านการเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน หมายถึง ผลที่เกิดจากการการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการพูด ทักษะด้านการอ่าน และทักษะด้านการเขียน สามารถสื่อสารได้อย่างต่อเนื่อง

9. ประโยชน์ที่จะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งจะประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. ทราบถึงความต้องการการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ
2. ทราบแนวทางในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ
3. ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ และหน่วยงานที่สนใจสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพผู้นำของหน่วยงานต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี